

anden, man har Tillid til. Man skal ikke slynge et Arbejde ud i Flæng og haabe, at der kommer nok en eller anden habil Mand, som hænger paa og gør det rigtige.

J. Andersen: Jeg vil gerne understrege Ministerens sidste Ord og henstille til ham at tage under Overvejelse, hvorledes det skal gaa, hvis Staten lader foretage et stort Byggeforetagende og der er Tale om at overdrage det til en Arkitekt, som Ministeren har stor Tillid til, men Rigsdagen ikke. Hvem skal saa afgøre det Spørgsmaal?

Svend Koch: Den højtærede Minister fremhævede, at det var saglige Hensyn, der talte saa meget imod en Konkurrence. Jeg har ikke rigtig opfattet, hvad det er for saglige Hensyn, der taler saa meget derimod, men jeg har et tydeligt Indtryk af, at det er Hensynet til Statsbanernes Arkitekt, der betyder noget i denne Sammenhæng. For mig staar det nu saadan, at i dette som i alle lignende Forhold bør Sagen sættes over Hensynet til den enkelte Person.

Ordføreren (Stilling): Heller ikke jeg har i Almindelighed Lyst til at gaa til Arkitektkonkurrencer, naar der er Tale om offentlige Byggeforetagender, men det forekommer mig, som jeg nævnede, da jeg talte første Gang, at næsten alle de i de senere Aar opførte Stationsbygninger og Bane-gaarde lider af meget væsentlige Mangler paa baade det ene og det andet Omraade; og da det nu denne Gang drejer sig om et meget stort Byggeforetagende, finder jeg det rigtigst, at der denne Gang prøves paa, om ikke andre kunde finde en særlig god og praktisk Form. I øvrigt synes jeg, den højtærede Minister selv før leverede Beviset for, at man netop udefra kan komme med det bedste, idet han sagde, at denne Gang var Initiativet udgaaet fra Aarhus, idet en Mand derovre havde undfanget et saadant Projekt, at man fra alle Sider bøjede sig for dets Fortrinlighed. Kunde det samme ikke være Tilfældet paa Byggeomraadet, at man denne Gang udefra kunde finde det, som var det eneste rigtige?

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Maa jeg sige til den ærede Ordfører, at i Almindelighed er Statsbanernes Embedsmænd stærkt advarede imod at faa saadanne Ideer som den, der blev undfanget ovre i Aarhus. Den Slags Ideer er alt for dyre til, at

Statsbanernes Ingeniører eller Arkitekter maa faa dem ret ofte, og dette er noget Forklaringen paa, at det heller ikke var Tilfældet her.

Det ærede Medlem for Storehedinge-Kredsen (J. Andersen) spurgte mig, hvem der skal have Afgørelsen, naar der er Tale om en Mand, som Ministeren har Tillid til, men Rigsdagen ikke. Ja, der kan ingen Tvivl være om, at Rigsdagen altid har Afgørelsen. Men Rigsdagen maa da tage sit Standpunkt og erklære sin Mistillid. I Tilfælde af, at Rigsdagen gør det, faar Rigsdagen altid sin Villie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 2983) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af Embederne som Undervisningsinspektør for Gymnasieskolerne, som Undervisningsinspektør for Mellem- og Realskolerne og som Undervisningsministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4115).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Klaus Berntsen: Som ærede Medlemmer vil se, er Hensigten med det foreliggende Lovforslag den at ophøje til faste Statsembeder de Stillinger, der i Kraft af Bevillinger paa de aarlige Finanslove er etablerede som Undervisningsinspektør for Gymnasieskolerne, som Undervisningsinspektør for Mellem- og Realskolerne og som Undervisningsministeriets tilsynsførende og Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen. Disse Stillinger indehaves for Tiden af henholdsvis de Herrer Dr. phil. H. Bertelsen, Professor, Dr. phil. Rønning og Professor N. A. Larsen. Jeg kan saa godt forstaa, at det for disse Mænd vilde være en Behagelighed nu at faa deres Stillinger ophøjet til Embeder, saaledes at de ikke blot fik en fast Stilling, men Ret til Pension efter de for Statens Embedsmænd gennem Pensionsloven normerede almindelige Regler. Derimod